

Barbara Cartland

Põgenemine paradiisi

Barbara Cartland
Safe in Paradise
1990

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub
eranditultkirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine
ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kaane kujundanud OÜ Nonparell
Toimetanud Silja Paavle
Korrektor Inna Viires

© 1990 by Barbara Cartland.
All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2008 Kirjastus AMOR
Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10400
ISBN 978-9949-20-104-4

Autori märkus

Oksjoneid on korraldatud tsivilisatsiooni algusaegadest peale: orjaturge peeti juba Antiik-Kreekas, inimestega kaubitseti varasel keskajal ja seda tuleb ette veel praegugi. Ameerikas peeti esimene teadaolev oksjon 1662. aastal New Amsterdamis.

Sajandite jooksul on kehtestatud palju seadusi ja reegleid, et oksjonite käigus pettusi ja väärkohtlemist vältida.

Ma uurisin Couttsi panga arhiivist, millal võeti kasutusse pangatš ekid, kuid kindlat kuupäeva on raske tuvastada. Tš ekkide eelkäijad, nagu vekslid ja muud taolised rahalisi tehinguid tõestavad dokumendid, ilmusid käibele kaheksateistkümnenenda sajandi keskel. Esimesed ametlikud tš ekiraamatud pärinevad kaheksateistkümnenenda sajandi kaheksakümnnendatest aastatest.

Esimene peatükk

1887

Zarina Bryden astus välja tõllast, mis oli ta Londonist kohale toonud, ja jooksis erutatult välistrepist üles.

Teda ootas juba vana kammerteener, keda Zarina tundis lapsest saadik. “Tere tulemast koju, preili Zarina,” ütles ta. “Süda läheb soojaks, kui te siin olete.”

“On tore taas kodus olla, Duncan,” vastas Zarina. Nad rääkisid paar minutit, seejärel läks Zarina salongi.

Ta vaatas toas ringi ja silmitses tuttavaid esemeid, mida polnud terve aasta näinud.

Kui ta ema ja isa said rongiõnnetuses surma, oli Zarina sunnitud kodust lahkuma ja Londonisse minema. Seal asus ta elama onu ja tädi juurde. See oli mõistlik

Põgenemine paradiisi

otsus, sest nii sai ta astuda Knightsbridge'i noorte neidude seminari, kus õppisid aristokraatide tütred. Zarina leidis sealt endale ka uusi sõpru.

Seltskonda astunud, kutsuti teda kõige peenematele pidudele ja väarikamatele ballidele.

Tema edu ei üllatanud kedagi, sest Zarina polnud mitte ainult ilus, vaid ka muinasjutuliselt rikas. Kolonel Harold Brydeni tütre ja ainsa lapsena päris ta suure varanduse. Samuti päris ta väga palju raha oma Ameerika ristiemalt.

Nimelt kui Zarinat ristiti, tuli ristiema – kes oli Zarina ema sõbranna – Inglismaale käima. Proua Vandersteinis voolas natuke vene verd ja ta oli selle üle väga uhke. Ta nõudis, et ristitütrelle pandaks tema nimi. Kuigi ta oli olnud kaks korda abielus, polnud tal endal lapsi. Ja surses jättis ta kogu oma varanduse Zarinale.

Seega oli seltskond Ameerika pärijannast väga huvitatud.

Ja polnud põrmugi üllatav, et seesuguse pangakontoga väga ilus neiu köitis nii suurt tähelepanu. Noored mehed, kes olid palunud Zarina kätt, ei jooksnud mitte ainult tema dollarite järele.

Nüüd, kui hooaeg möödab, otsustas Zarina tagasi maale naasta. Tema jaoks on see alati kodu olnud. Ta oli tahtnud juba varem tulla, ent onu ja tädi olid kartnud,

et see äratav temas kurbi mälestusi ajast, mil ta kaotas vanemad.

Ja lastes nüüd pilgul salongis ringi käia, tundis Zarina, kui palju Bryden Hall talle tähendab. Ta nägi vaimusilmas akna all istuvat ema. Tooli, kus istudes oli ema lugenud Zarinale muinasjutte, mida talle lapsena meeldis nii väga kuulata.

Neil oli suur raamatukogu, armastuse raamatute vastu oli Zarina pärinud isalt. Isa oli rääkinud talle võõrastest maadest, kus ta oli käinud ning kui huvitavad need olid.